

Diecézní pout' se sv. Františkem Xaverským a Matkou Terezou

Diecézní pout' českobudějovické diecéze se v letošním roce konala v sobotu 9. června na hranicích budějovického a plzeňského kraje – v městě Sušice, bráně Šumavy. Od počátku provázela přípravy velmi vstřícná spolupráce s kulturním střediskem města, stejně jako s farností Sušice i farnostmi okolními. To může dosvědčit Pastorační středisko, které má její přípravu na starosti.

Tématem letošní poutě se stalo heslo Církev jako rodina. Nad tímto tématem se mohli diecézané zamýšlet v době velikonoční díky katechezím otce generálního vikáře. Z různých úhlů pohledu se pak nad tímto tématem také zamýšleli přednášející na pouti – bylo možné navštívit pět paralelních přednášek otce biskupa, otce generálního, teoložky Kateřiny Brichcínové, Stanislava Jurečky, P. Vacka i P. Lea Maasburga. P. Leo pro naplněný sál přednášel o misijním povolání plynoucím ze křtu každého z nás. Stejně jako o postřezích a povzbuzeních z té části svého života, který mohl strávit po boku Matky Terezy. Odpolední program pouti tvořilo několik okruhů po městě a okolí, aby si poutníci mohli trochu „ochutnat“ místo, kam přijeli na návštěvu. Jako církev a rodina diecéze zakončila pout' mší svatou se svými biskupy.

Tradiční složka pouti – program pro děti probíhal podobně jako pro dospělé přípravnými katechezemi o životě sv. Františka Xaverského, velkého misionáře Dálného východu. Velkou pomůckou a perfektním prostředím dětské dopoledne se stal sušický ostrov Santos nedaleko centra města. Zalesněný ostrov obemknutý dvěma rameny řeky Otavy sami sušičtí nazývají palubou, a tak i děti nastupovaly na palubu zaoceánské lodi a na svém palubním lístku měly označená stanoviště. Vyploovalo se na dalekou cestu do Indie a Číny, úkolem bylo poznat místní kulturu a zvyky lidí, za kterými jsou misionáři posláni. Jen když k lidem, kterým chceme přinášet radostné poselství, přistupujeme s úctou a láskou, jsme pravými Kristovými misionáři. Děti tedy luštily citát v místním písmě Kuchkra, zahrály si pár indických her, poznávaly moudrost zdejší přírody a bylin, které nám Bůh svěřil. Svatý František totiž na všech místech nejprve vyhledával nemocné a opuštěné, aby se o ně staral. Děti svolával zvonečkem v ulicích na vyučování, tak i k poslechu biblických příběhů byly děti na palubě svolávány zvonkem. Děti i dospělé vyučoval základní modlitby na melodie jim známých písní, což bylo možné zažít na dalším stanovišti. Při Cestě pralesem zase celé skupiny opatrovaly v neprostupném terénu svíčku jako světlo víry svojí modlitbou. Také bylo možné napsat radostné poselství na lodičku a vypustit ji po Otavě jako vzkaz někomu, kdo ji na druhém břehu, kousek dál potká. Na realizaci dětského programu se podílelo množství dobrovolníků – od aktivních laiků přes mládežnická společenství po Misijní klubíčka a v neposlední řadě sušičtí skauti, bez nichž by se program nerealizoval. Byl to nejen čas služby, ale i prožitého společenství ve službě. A to si jako organizátoři asi zvláště odnášíme jako nečekaný dárek. Dopolední program zakončilo divadlo a po jídání sponzorských perníčků. Divadelní představení nemohlo být tematicky jiné než: Tučňáci na arše od Jana Horáka. Tím už byla dětská sušická plavba definitivně a úspěšně zakončena.

Zbývá jen dodat, že výtěžek Misijního jarmarku, který byl přítomný mezi expem společenství a organizací v hlavním prostoru poutě, byl 7396 Kč. Do něj přispěla svými výrobky tradičně Misijní klubíčka z diecéze a tato částka podpoří chod chlapeckého sirotčince ve srílanském Matala.

Missio: Pomáháme dětem k budoucnosti.

Hana Koukalova, diecézní ředitelka PMD, České Budějovice, +420 603 224 665

www.missio.cz